

2. neděle velikonoční C – 3.4.2016

Janovo evangelium 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruce jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Téma: Ježíš a pravý Velikonoční pozdrav „Pokoj vám.“

Když začíná kněz mši svatou, tak jako první je znamení kříže. Jaká jsou jeho další slova? Ano, je to „Pán s vámi.“ Odpovídá se: ... A víte, co říká biskup? Jsou mu vyhrazena ještě lepší zahajovací slova. Mluví pozdravem Ježíše zmrtvýchvstalého – byla to slova, která jsme slyšeli v dnešním evangeliu. Ano, je to: „Pokoj vám.“

Takže to v podání otce biskupa není přání. Je to moment, kdy rovnou Ježíš předává dar pokoje, který vyzískal velikonočním vítězstvím. I apoštolům ta slova řekl proto, že jim právě ten pokoj přinášel. Rozdával pokoj. Nebylo to vyjádřením odhodlání, že jim jednou ten pokoj přinese. Už ho v tu chvíli rozdával.

A dál? Ještě než přišlo na zkoumání jeho vítězství a pohled na Ježíšovy ruce s jizvami po hřebecích, dal Ducha svatého. Četli jsme to: „Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Dostali jsme, z jeho plnosti jsme byli obdarováni, a to milost za milostí (začátek Janova evangelia Jan 1,16). Podle podobenství o dělnících poslední hodiny – vynechán nebude nikdo (Mt 20,1-16). Toto jsou Velikonoce. Týkají se nás – jako se v podobenství všech týkalo, když si večer vyzvedávali mzdu. Vždyť jestliže nás každá mše svatá proměňuje k dobrému tou milostí, kterou obsahuje – Boží Slovo a svaté přijímání, Ježíšovo tělo – tak milost velikonočních svátků stejným způsobem vstupuje do našeho života.

A jak každoroční oslavu velikonoce prožívá Ježíš? Není to hloupá otázka – přece žije, takže se v „nějaké podobě“ této slavnosti účastní. Co Ježíše zajímá na velikonoční době? V první řadě nestojí Ježíš o to, abychom snad jednoho dne nezapomněli a i za rok oslavovali Velikonoce. Jako kdyby se bál: „Jen aby to nebylo naposled, chtěl bych Velikonoce slavit i v roce 2017.“ Více jde Ježíšovi o to, aby prostřednictvím této oslavy mohl i nám znovu i letos rozdávat plody svého vítězství, aby mohl rozdávat, co, co pro nás získal. Je to jako ples s tombolou.

Tombola bez plesu nejde moc uspořádat. Slavení liturgie by se možná mohlo přirovnat k tomu plesu – možná zasnubnímu: Kristus a jeho nevěsta církev. Ale nejde jen o obřad. Tombola je tam taky. Jsme obdarováni. Tak jako apoštolové hned dostávají dar Ducha svatého.

Dnešní neděle, která uzavírá osmidenní oslavu Ježíšova zmrtvýchvstání, se nazývá Nedělí milosrdenství. Zvlášť máme prožívat pozornost Ježíšovy lásky k nám. Jak a kdo nám má připomenout, co je obsahem Neděle milosrdenství? Všechno to, co prožíváme letos ve Svatém Roce Milosrdenství. A také sestra Faustyna, která zvláštním způsobem poznala jaká je velikost Ježíšovy lásky k nám, a co pro nás znamená Boží odpuštění, Boží milosrdenství.

A to je odpověď na otázku, co si sám Ježíš slibuje od každoroční oslavy velikonoce: že přijmeme jeho lásku, odpuštění, milosrdenství – tak jak nám o tom v našem historickém kontextu mluví sestra Faustyna.